

РЕШЕНИЕ

№ 2954

гр. София, 02.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1372** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Шишкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по депозирана касационна жалба от адв. Д. В. от САК, пълномощник на С. С. Д., против Решение № 40 от 04.01.2023 г., постановено по НАХД № 8398/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 131 състав. С Решението е потвърден Електронен фиш Серия К, № 5944179, издаден от СДВР, с който на С. Д., на основание чл.189, ал. 4 във вр. чл. 182, ал. 2, т.4 от ЗДвП, е наложено административно наказание Глоба в размер на 300 (триста) лева, за извършено административно нарушение на чл.21, ал. 2 във вр. ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата са изложени съображения за допуснато нарушение на материалния закон – касационно основание, по смисъла на чл. 348, ал. 3, т. 1 от НПК. Твърди се, че знак В26, с който е въведено ограничението на скоростта на движение в пътния участък, в който е установено административното нарушение, не е поставен според изискванията на процедурата в чл. 6 от Наредба № 21, въпреки че не се отрича отразяването на местоположението му в план-схемата на разположението на пътните знаци, представена от Областно пътно управление – С. към Агенция „Пътна инфраструктура“. С тези аргументи е обосновано искане за отмяна на въззивното решение и на издадения Електронен фиш. Претендира се присъждане на разноски за

въззивното и касационното производство.

Постъпила е касационна жалба и от Столична дирекция на вътрешните работи, депозирана чрез процесуалния представител – главен юрисконсулт В., с която се обжалва постановеното по НАХД № 8398/2022 г. по описа на СРС, НО, 131 състав - Решение № 40/04.01.2023 г. в частта относно отказът на съда да уважи своевременно направено искане за присъждане на разноски в полза на СДВР за въззивното производство, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН.

В представените писмени бележки по делото от пълномощника на ответника – главен юрисконсулт В. са изложени съображения, с които е мотивирано искането в касационна жалба на СДВР. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение за касационното производство.

В съдебното заседание пред настоящата инстанция касаторът и ответникът по касационната жалба не взеха участие и не бяха представлявани.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура е на становище, че жалбата е неоснователна, а атакуваното с нея решение като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Административен съд – София-град, XXIII касационен състав, след като обсъди по отделно и в съвкупност приложените към делото доказателства, в контекста на становището на страните, преценявайки и наведените касационни основания, прие за установено от фактическа и правна страна :

Жалбата, депозирана от адв. Д. В. от САК, пълномощник на С. С. Д., е процесуално допустима – подадена от процесуално легитимирано, по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК, лице, в предвидения в разпоредбата на чл. 211, ал. 1 от АПК преклузивен срок (съобщението за изготвеното решение е връчено на 11.01.2023 г., а жалбата е заведена в СРС на 20.01.2023г.), срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови съдебния си акт, въззивният съд, анализирайки информацията в събраните в хода на съдебното производство писмени доказателства, е приел за установено от фактическа страна:

На 29.05.2022 г. в 16,34 ч. с мобилна система за видеоконтрол – автоматизирано техническо средство (А.) модел „CORDON M2“ с № на устройството MD 1193, въведено в експлоатация от служител на ОПП-СДВР, при ограничение с пътен знак В26 – максимално разрешена скорост - 60 км/ч. извън населено място, съгласно чл. 21, ал. 2 във вр. ал. 1 от ЗДвП, е засечена скорост на движение – 97 км/ч на управлявания от касатора С. Д. лек автомобил марка „О.“, модел „А.“, рег. [рег.номер на МПС] , движещ се по [улица]в [населено място], с посока на движение от [населено място] към [населено място].

Констатираното превишение на скоростта с 37 км/ч. е установено от одобрена мобилна система за контрол на скоростта на моторни превозни средства, видно от Удостоверението, издадено от БИМ (л. 9 от делото) и приложените към него документи (л. 10-11 от делото). Техническото средство е преминало и съответната техническа проверка на 15.03.2022 г. (л. 8 от делото). Въз основа на данните, отразени в регистъра на КАТ за собственика на заснетото превозно средство с рег. [рег.номер на МПС] (л. 6 от делото), е установено, че това е касаторът С. Д..

Въззивният съд е приел, че административно – наказващият орган е спазил изискванията на чл. 189, ал. 5 във вр. чл. 188, ал. 1, предл. първо от ЗДвП и е санкционирал по предвидения ред в чл. 189, ал. 4 във вр. чл. 182, ал. 2, т. 4 от ЗДвП

административно наказание - глоба в размер на 300 лева собственикът на превозното средство, който в конкретния казус е и извършител на констатираното нарушение на чл. 21, ал. 2 във вр. ал. 1 от ЗДвП. Електронният фиш е връчен лично на касатора.

Решаващият съд е положил дължимите усилия за събиране на относимите доказателства за обективното и всестранно изясняване на всички обстоятелства, които имат значение за установяване на елементите от състава на административното нарушение по чл. 21, ал. 2 във вр. ал. 1 от Закона за движение по пътищата. Спазени са и процесуалните стандарти при проверката и анализа на доказателствените източници.

На задълбочен анализ в мотивите на обжалваното решение са подложени всички възражения на защитата и им е даден съответен отговор, съобразен с установените релевантни факти относно времето и мястото на извършване на санкционираното административно нарушение, неговото авторство и техническото средство, с което е установено. Отговарящ на изискванията на закона е изводът на въззивния съд за законосъобразно ангажиране на административно-наказателната отговорност на касатора – собственик на МПС, чиято скорост на движение е установена към инкриминирания момент с използваното автоматизирано техническо средство. В издадения Електронен фиш е отразено превишението на ограничението, въведено с пътен знак В26 в конкретния пътен участък. Споделим е и изводът на съда относно спазването на изискванията на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП за форма и съдържание на издадения Електронен фиш. Не се спори между страните, а и от представените доказателства се установява, че техническо средство е било изправно, надлежно регистрирано в БИМ. При определяне на скоростта на движение на управлявания от санкционираното лице автомобил е отчетено допустимото техническо отклонение при измерването.

Не са допуснати нарушения на процесуалните правила, ограничаващи правото на защита на санкционираното лице. В съответствие с доказателствения стандарт на чл. 303, ал. 2 от НПК е установено не само конкретното административно нарушение, но и лицето, което следва да носи административно-наказателната отговорност, доколкото касаторът С. Д. като собственик на заснетото МПС, чиято превишена скорост на движение е установена с използваното автоматизирано техническо средство от контролните органи на СДВР – „CORDON-M“2 С.. № MD 1193 в наблюдавания пътен участък, не се е възползвала от правото, предвидено в чл. 189, ал. 5, предл. второ от ЗДвП да посочи данни за друго лице, отговарящо на изискванията на § 1, т. 25, предл. първо от ДР на ЗДвП за „водач“ на автомобила в процесния период – 29.05.2022 г., около 16,30 ч.

Изготвеният бланков протокол по чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за използване на конкретното автоматизирано техническо средство, с което е засечена скоростта на движение на МПС (л. 16 от делото), съдържа изискуемите реквизити за точното място, на което е било разположено АТСС в периода, отчетен като работен режим от 15,30 ч. – 17,30 ч. на 29.05.2022 г. - 110 м. от пътния знак за ограничение на скоростта; посоката - насочен към приближаващите МПС; режима на измерване - стационарен. Приложена е снимка на мястото, на което е било поставено А., която позволява да се установят и координатите на служебния автомобил, с който се е придвижвал обслужващият екип служители на СДВР.

Неоснователно в касационната жалба се критикува сигнализацията на процесния пътен участък с ограничителни пътни знаци. От една страна, не се оспорва

представената информация в приложената Схема от Областно пътно управление – С. към Агенция „Пътна инфраструктура“ за организация на движението по път I-1, съвпадащ с [улица]с посока на движение от [населено място] към [населено място] в района на разклона за ЦСПП – МВР (л. 35 от делото), а от друга се твърди, че знакът В26, с който е въведено ограничението на скоростта на движение на моторните превозни средства в този участък, не отговаря на изискванията на Наредба № 21. Няма нарушение на изискванията на действащата Наредба № 18 от 23 юли 2001 г. за сигнализация на пътищата с пътни знаци, издадена от министъра на регионалното развитие и благоустройството, на основание законовата делегация по чл. 14, ал. 1 от Закона за движение по пътищата (обн. ДВ, бр. 73/21.08.2001 г.), с оглед на предвидената възможност (чл. 9, ал. 2 и ал. 5 от Наредбата.) пътни знаци да бъдат поставяни не само от дясната страна на пътното платно, каквато е и конкретиката в настоящия казус, видно от представения и към касационната жалба снимков материал. Предвид изложеното, въззивното решение в обжалваната с касационната жалба част като валидно, постановено при спазване на процесуалните правила и правилно прилагане на материалния закон, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, съобразно разпоредбата на чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН в полза на СДВР следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ - в минималния предвиден размер от 80 лева.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 63в ЗАНН във вр. чл. 221, ал. 2, изр. 2 от АПК, Административен съд София град, XXIII касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 40 от 04.01.2023 г., постановено по НАХД № 8398/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателна колегия, 131 състав в частта, с която е потвърден Електронен фиш серия К № 5944179 издаден от СДВР.

ОСЪЖДА С. С. Д., ЕГН [ЕГН], от [населено място], ж.к. „Н. Г“ № 172, ет. 4, ап. 46 да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 (осемдесет) лева – юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство в касационното производство.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ 1.

2.